

Kniha Daniel – Osemdesiaty tretí

Štyri generácie laodicejského adventizmu: odhaľovanie stupňujúcich sa ohavností

Jeff Pippenger

2024-02-16

Ôsma kapitola Ezechiela predkladá štyri stupňujúce sa ohavnosti, ktoré predstavujú štyri generácie laodicejského adventizmu. Vzburu roku 1863 vytvorila falzifikát dvoch tabúl Abakuka, práve tak, ako Áron vytvoril falošný obraz žiarlivosti svojím zlatým teľaťom práve v čase, keď Boh odovzdával Mojžišovi dve tabule Desatora. Keď sa laodicejský adventizmus pustil do diela odstraňovania základných právd, ako je to znázornené vo sne Williama Millera, vedenie prvej generácie začalo odmietať autoritu Biblie a potom aj Ducha proroctva. Vzburu vzrástla do bodu, keď do ich dejín vstúpil Kelloggov špiritizmus (panteizmus) tesne pred rokom 1888.

Pri vzbuze roku 1888 dospel spiritualizmus, znázornený Ezechielovými komorami obrazov, do bodu, keď boli poslovia z Minneapolisu, prorokyňa a dokonca aj Duch Svätý odmietnutí.

„Vo svojej skúsenosti sme videli, že keď Pán posielal lúče svetla z otvorených dverí svätyne svojmu ľudu, satan podnecuje mysle mnohých. Ale koniec ešte neprišiel. Budú takí, ktorí budú odporovať svetlu a zatlačia nabok tých, ktorých Boh ustanovil za svoje nástroje na sprostredkovanie svetla. Duchovné veci sa duchovne nerozoznávajú. Strážcovia nedržali krok s otvárajúcou sa Božou prozreteľnosťou a skutočné z neba poslané posolstvo i poslovia sú vystavení pohrdaniu.“

„Z tohto zhromaždenia odídu muži, ktorí tvrdia, že poznajú pravdu, no okolo svojich duší zhromažďujú rúcha, ktoré neboli utkané na nebeskom tkáčskom stave. Duch, ktorého tu prijali, si ponese so sebou. Trasiem sa o budúcnosť nášho diela. Tí, ktorí sa na tomto mieste nepoddajú dôkazom, ktoré dal Boh, budú bojovať proti svojim bratom, ktorých Boh používa. Veľmi to sťažia, keď prídu príležitosti, v ktorých budú môcť ďalej a znova viesť ten istý druh boja, do akého sa až doteraz púšťali. Títo muži budú mať príležitosti presvedčiť sa, že bojovali proti Svätému Duchu Božiemu. Niektorí budú presvedčení; iní sa budú pevne držať svojho vlastného ducha. Nezomrú sebe a nedovolia Pánovi Ježišovi vstúpiť do svojich sŕdc. Budú čoraz viac klamaní, až nebudú schopní rozoznať pravdu a spravodlivosť. Pod vplyvom iného ducha sa budú usilovať vtlačiť dielu podobu, ktorú Boh neschváli; a budú sa snažiť prejavovať satanove vlastnosti tým, že si budú prisvojovať vládu nad ľudskými myslami, a tak ovládať Božie dielo a Božiu vec.“

„Keby sa naši bratia na tomto zhromaždení postili, modlili a pokorili svoje srdcia pred Bohom a pokojne si spolu sadli, aby skúmali Písma, potom by bol Boh oslávený. Duch predsudku, ktorý bol na toto zhromaždenie prinesený, však zatvoril dvere najbohatšiemu Božiemu požehnaniu a tí, ktorí mali tohto ducha, nebudú v priaznivom postavení, aby videli svetlo, kým nebudú činiť pokánie pred Bohom a kým si aspoň do istej miery neuvedomia, ako blízko prišli k tomu, že sa protivili Duchu Svätému a mali iného ducha.“ The 1888 Materials, 832.

Po roku 1888 sa sestra Whiteová „triasla o budúcnosť“ Božej cirkvi a diela. Videla, že toto zhromaždenie privedie k pokračujúcemu duchovnému boju medzi mužmi, ktorí boli vodcami laodicejského adventizmu, a spor o „každodennú obeť“ je dôkazom, že jej predpovede sa naplnili práve na tejto generácii. Vtedy viedli boj muži, ktorí sa nepoddali „dôkazom, ktoré Boh dal“, aby potvrdili „z neba zoslané posolstvo a poslov“, a títo muži viedli vojnu proti „Svätému Duchu Božiemu“. Druhá generácia sledovala, ako vydavateľstvo a sanatórium zhoreli do základov v ohňoch Božieho súdu.

„Dnes som dostala list od staršieho Daniellsa o zničení vydavateľstva Review požiarom. Cítim veľký zármutok, keď uvažujem o tej veľkej strate pre dielo. Viem, že to musí byť veľmi ťažký čas pre bratov poverených vedením diela i pre zamestnancov vydavateľstva. Som zarmútená so všetkými, ktorí sú zarmútení. Smutná správa ma však neprekvapila, lebo v nočných videniach som videla anjela stáť s mečom akoby z ohňa, vystretým nad Battle Creekom. Raz, cez deň, keď som mala pero v ruke, stratila som vedomie a zdalo sa mi, akoby sa tento plamenný meč obracal najprv na jednu stranu a potom na druhú. Zdalo sa, že po jednej pohrome nasleduje ďalšia, pretože Boh bol zneučtovaný ľudskými plánmi, ktorými ľudia povyšovali a oslavovali samých seba.“

„Dnes ráno som bol vedený k vrúcnej modlitbe, aby Pán viedol všetkých, ktorí sú spojení s úradom Review and Herald, k usilovnému skúmaniu, aby mohli vidieť, v čom zanedbali mnohé posolstvá, ktoré Boh dal.

„Pred nejakým časom ma bratia v kancelárii Review požiadali o radu ohľadom výstavby ďalšej budovy. Vtedy som povedala, že keby tí, ktorí boli za pristavenie ďalšej budovy ku kancelárii Review and Herald, mali budúcnosť rozprestretú pred sebou, keby mohli vidieť, čo bude v Battle Creeku, nevzniesli by nijakú otázku o postavení ďalšej budovy tam. Boh povedal: „Mojím slovom sa opovrhlo; a ja obrátim a prevrátim.““

„Na Generálnej konferencii, konanej v Battle Creeku v roku 1901, dal Pán svojmu ľudu dôkaz, že vyzýva k reformácii. Mysle boli usvedčené a srdcia boli dotknuté; no dôkladné dielo nebolo vykonané. Keby sa vtedy tvrdohlavé srdcia boli v kajúcnosti sklonili pred Bohom, bolo by sa zjavilo jedno z najväčších prejavení Božej moci, aké kedy boli videné. Boh však nebol poctený. Svedectvá Jeho Ducha neboli vypočuté. Ľudia sa neoddelili od praktík, ktoré boli v zjavnom rozpore so zásadami pravdy a spravodlivosti, ktoré sa majú v Pánovom diele vždy zachovávať.

„Posolstvá cirkvi v Efeze a cirkvi v Sardách mi často opakoval Ten, ktorý mi dáva poučenie pre svoj ľud. „Anjelovi efezskej cirkvi napíš: Toto hovorí Ten, ktorý drží sedem hviezd vo svojej pravici a ktorý chodí uprostred siedmich zlatých svietnikov: Znam tvoj skutky i tvoju námahu a tvoju trpezlivosť, a že nemôžeš zničiť tých, ktorí sú zlí; a vyskúšal si tých, ktorí hovoria, že sú apoštolmi, a nie sú, a zistil si, že sú luhári; a znášal si a máš trpezlivosť, a pre moje meno si pracoval a neochabol si. Ale mám niečo proti tebe, že si opustil svoju prvú lásku. Spomeň si teda, odkiaľ si padol, a čiň pokánie a konaj prvé skutky; inak prídem k tebe skoro a pohnem tvojím svietnikom z jeho miesta, ak nebudeš činiť pokánie.“ Zjavenie 2:1–5.“

„Anjelovi cirkvi v Sardách napíš: Toto hovorí Ten, ktorý má sedem Duchov Božích a sedem hviezd: Znáam tvoje skutky, že máš meno, že žiješ, a si mŕtvy. Bdej a posilňuj ostatok, ktorý má zomrieť; lebo som nenašiel tvoje skutky dokonalé pred Bohom. Pamätaj teda, ako si prijal a počul, a zachovávaj to, a čiň pokánie. Ak teda nebudeš bdieť, prídem na teba ako zlodej, a nezvieš, v ktorú hodinu prídem na teba.“ Zjavenie 3:1–3.

„Sme svedkami naplnenia týchto varovaní. Nikdy neboli tieto Písma splnené prísnejšie než teraz.“

„Ľudia môžu postaviť najstarostlivejšie skonštruované, ohňovzdorné budovy, ale jediný dotyk Božej ruky, jediná iskra z neba, zmietne každé útočisko.“

„Bolo položené otázka, či mám dať nejakú radu. Už som dala radu, ktorú mi dal Boh, v nádeji, že zabránim pádu ohnivého meča, ktorý visel nad Battle Creekom. Teraz však prišlo to, čoho som sa obávala — správa o požiari budovy Review and Herald. Keď táto správa prišla, nepocítila som nijaké prekvapenie a nemala som slov, ktoré by som povedala. To, čo som musela z času na čas hovoriť vo varovaniach, nemalo nijaký účinok, ibaže zatvrdilo tých, ktorí to počuli, a teraz môžem len povedať: Je mi to tak ľúto, tak veľmi ľúto, že bolo nevyhnutné, aby tento úder prišiel. Bolo dané dosť svetla. Keby sa podľa neho konalo, ďalšie svetlo by nebolo potrebné.“ Testimonies, zväzok 8, 97–99.

Druhá generácia adventizmu nebola víťazstvom a naplnením ôsmej kapitoly Ezechiela sa vzbura iba ďalej stupňovala.

„Písanými posolstvami i ohňom Pán vyhlásil, že chce, aby jeho ľud odišiel z Battle Creeku. Kiež nám Boh pomôže počuť jeho hlas. Neznamená pre nás nič to, že naše dve veľké ustanovizne v Battle Creeku boli zmetené ohňom? Môžete povedať: ‚Ale nové sanatórium má mnoho pacientov.‘ Áno; ale aj keby tam bolo mnoho tisíc pacientov, nebol by to nijaký argument v prospech toho, aby si náš ľud staval domovy v Battle Creeku a usadil sa tam.“

„Pokusenia pribúdajú. Ľudia odmietajú svetlo, ktoré Boh poslal v Svedectvách svojho Ducha, a volia si vlastné výmysly a vlastné plány. Budú sa ľudia aj naďalej oddeľovať od Boha? Musí zjavovať svoju nevôľu ešte výraznejším spôsobom, než ako to už urobil?“ Pamphlets, SpTB06, 45.

Ľudia si „volili vlastné výmysly a vlastné plány“, ako to predstavuje sedemdesiat starších v komorách obrazov v ôsmej kapitole Ezechiela, ktorí vyhlasovali: „Hospodin nás nevidí.“ Pán vzbudil prorokyňu a dal jej „otvorené videnia“ presne na štyridsať rokov, až do roku 1884. Na tento dar položil svoj podpis, lebo ho dal i ukončil v meste menom Portland a dal ho na štyridsať rokov. Bezprostredne pred ukončením „otvorených videní“ začali starí muži v rokoch 1881 a 1882 podkopávať autoritu Biblie a Ducha proroctva. „Otvorené videnia“ sa potom skončili v roku 1884 a o štyri roky sa na Generálnej konferencii roku 1888 zopakovala vzbura Kóracha, Dátana a Abírama.

Vzbura roku 1888 vyústila do stupňovania vzbury, pri ktorom Boh priamo zasiahol do dejín laodicejského adventizmu tým, že spálil vydavateľské dielo a zdravotnícke dielo. Ani tieto priame súdy však neodradili vzburu, ktorá už bola v plnom prúde. V roku 1919 sa konala biblická

konferencia, na ktorej jeden z hlavných buričov druhej generácie, William Warren Prescott, teológ vyučený na univerzitách odpadlickeho protestantizmu, bol hlavným vodcom presadzovania satanského názoru, ktorý tvrdil, že „každodenná“ predstavovala Kristovu službu vo svätyni, a predniesol sériu prezentácií.

Dejiny ukázali, že na tej biblickej konferencii v roku 1919 Prescott predložil evanjelium, ktoré spočívalo v odstránení každej zásady prorockého posolstva milleritov. Dokonca sa pokúsil odstrániť aj dvetisícristo dní, no to sa mu nepodarilo. Predložil však evanjelium, ktoré bolo úplne zbavené prorockých porozumení milleritov. Jeho evanjelium bolo na tomto zhromaždení odmietnuté, no tí slepí vodcovia sa predsa len rozhodli vziať jeho sériu prednášok a zostaviť z nich knihu s názvom *The Doctrine of Christ*. Táto kniha sa stala symbolom príchodu tretej generácie laodicejského adventizmu.

Táto kniha predstavuje iné evanjelium než milleritské evanjelium z druhej kapitoly Habakuka a Pavol nás informuje, že iné evanjelium vôbec nie je evanjeliom.

Čudujem sa, že sa tak rýchlo odvraciate od toho, ktorý vás povolal v milosť Kristovu, k inému evanjeliu; ktoré však nie je iné; sú však niektorí, čo vás znepokojujú a chcú prekrútiť evanjelium Kristovo. Ale keby sme vám aj my alebo anjel z neba zvestovali iné evanjelium než to, ktoré sme vám zvestovali, nech je prekliaty. Ako sme už prv povedali, tak hovorím aj teraz znovu: Ak vám niekto zvestuje iné evanjelium než to, ktoré ste prijali, nech je prekliaty. Galaťanom 1:6–9.

Tretia generácia adventizmu je znázornená treťou Ezechielovou ohavnosťou, kde ženy oplakávajú Tammúza. Tammúz bol mezopotámske božstvo spájané s plodnosťou a cyklami vegetácie. Tammúz bol niekedy zobrazovaný ako pastier alebo mladý muž, spojený s meniacami sa ročnými obdobiami a rastom úrody. Tammúzova smrť a následné vzkriesenie boli viazané na poľnohospodársky kalendár. Podľa mytológie Tammúz zomieral alebo mizol počas letných mesiacov, čo bolo chápané ako znázornenie vädnutia vegetácie v horúcom a suchom období. Oplakávanie Tammúza bolo smútočným obradom, ktorý zahŕňal nariekanie nad smrťou alebo zmiznutím Tammúza počas letných mesiacov, po ktorom nasledovalo jasanie nad jeho vzkriesením, ktoré symbolizovalo obnovu vegetácie a poľnohospodárskeho života.

Plač nad Tammúzom predstavuje falošné posolstvo neskorého dažďa, čo bolo tým, čo predstavovalo evanjelium W. W. Prescottta. Odstránenie prorockého základu, ktoré sa začalo v vzbure roku 1863, dospelo v roku 1919 do bodu, keď laodicejský adventizmus dovolil ustanoviť falošné evanjelium. Toto falošné evanjelium bolo úplne založené na metodológii odpadlickeho protestantizmu. Jeho pôvodným architektom bol W. W. Prescott a podobne ako u Williama Millera, evanjelium oboch mužov bolo založené na ich základnom chápaní „ustavičnej služby“ v knihe Daniel. Obe evanjeliá sú predstavené v pasáži 2 Tesaloničanom, kde Miller najprv objavil, že „ustavičná služba“ predstavovala pohanstvo. V tejto pasáži je jedna trieda predstavená Millerom, ktorá prijíma pravdu predloženú Pavlom, a druhá trieda, ktorá nemá lásku k pravde.

Jedna trieda v posledných dňoch, predstavovaná Millerom, „rozpozná“ a prijme neskorý dažď, a iná trieda, predstavovaná Prescottom, prijme mocné poblúdenie. Mocné poblúdenie, ktoré prijímú,

je založené na falošnom evanjeliu, ktoré vôbec nie je evanjeliom, a označuje falošné posolstvo neskorého dažďa. Teda tretou ohavnosťou u Ezechiela sú ženy (cirkvi laodicejského adventizmu), plačúce za Tammúzom. Ich letné slzy (dážď) majú priniesť ovocie žatvy.

Rozlíšenie medzi dvoma druhmi posolstva neskorého dažďa preniká Bibliou i Duchom proroctva. Biblia opakovane uvádza, že dážď je zadržávaný neposlušnému ľudu.

Hovoria: Ak muž prepustí svoju ženu, a ona odíde od neho a stane sa ženou iného muža, či sa ešte vráti k nej? Či nebude tá krajina veľmi poškvrnená? Ale ty si smilnila s mnohými milencami; a predsa sa vráť ku mne, hovorí Hospodin. Pozdvihni svoje oči k výšinám a pozri, kde si neležala s mužmi. Pri cestách si im vysedávala ako Arab na púšti; a poškvrnila si krajinu svojím smilstvom a svojou zlobou. Preto boli dažde zadržané a nebolo neskorého dažďa; a mala si čelo smilnice, odmietala si hanbiť sa. Jeremiáš 3:1–3.

Laodicejský adventizmus sa začal smilniť v roku 1863 a odvtedy boli zadržávané prehánky. Odmietajú sa hanbiť za svoju vzburu a tento nedostatok pokory vytvára čelo neviestky; a neviestkou biblického proroctva je pápežstvo. V treťom pokolení sa završuje posledné dielo prípravy na to, aby sa sklonili pred znamením neviestky z Ríma. Príprava pre štvrté pokolenie sa uskutočňuje v treťom pokolení prostredníctvom falošného posolstva neskorého dažďa. Tak ako vzburu roku 1863, vzburu roku 1888 i vzburu roku 1919 sú zosúladené s 11. septembrom 2001, lebo keď vtedy padli budovy mesta New York, zostúpil mocný anjel zo Zjavenia osemnástej kapitoly a začal sa pravý neskorý dážď.

„Neskorý dážď má zostúpiť na Boží ľud. Mocný anjel má zostúpiť z neba a celá zem má byť osvietená jeho slávou.“ Review and Herald, 21. apríla 1891.

Keď sa začal neskorý dážď, starší muži laodicejského adventizmu by ho neboli rozpoznali ako neskorý dážď, lebo boli indoktrinovaní falošným posolstvom o neskorom daždi, ktoré Ezechiel predstavuje ako ženy oplakávajúce Tammúza, a v aplikácii ako posolstvo pokoja a bezpečnosti.

„Len tí, ktorí žijú podľa svetla, ktoré majú, dostanú väčšie svetlo. Ak denne nebudeme napredovať v prejavovaní aktívnych kresťanských cností, nerozoznáme prejavy Ducha Svätého v neskorom daždi. Môže padať na srdcia všade okolo nás, no my ho nerozpoznáme ani neprijmeme.“ Testimonies to Ministers, 507.

Pre strážcov ľudu bolo nemožné rozpoznať príchod neskorého dažďa, lebo ich falošné evanjelium o falošnom neskorom daždi popieralo možnosť akéhokoľvek prejavu Božej moci, aký býval v predošlých vekoch.

„V cirkvách sa má prejaviť podivuhodné zjavenie Božej moci, ale nepôsobí na tých, ktorí sa nepokorili pred Pánom a neotvorili dvere svojho srdca vyznaním a pokáním. V prejave tej moci, ktorá osvecuje zem Božou slávou, uvidia iba čosi, čo vo svojej slepote pokladajú za nebezpečné, čosi, čo vzbudí ich obavy, a vzopru sa tomu, aby tomu odolali. Pretože Pán nepôsobí podľa ich predstáv a očakávaní, postaví sa proti tomuto dielu. „Prečo,“ hovoria, „by sme nemali poznať Božieho Ducha, keď sme v diele už toľké roky?“ — Pretože nereagovali na varovania ani na naliehavé výzvy Božích posolstiev, ale vytrvalo hovorili: „Som bohatý,

zbohatol som a nič nepotrebujem.“ Nadanie ani dlhoročná skúsenosť neurobia z ľudí kanály svetla, ak sa nepostavia pod jasné lúče Slnka spravodlivosti a ak nie sú povolani, vyvolení a pripravení obdarením Duchom Svätým. Keď sa ľudia, ktorí zaobchádzajú so svätými vecami, pokoria pod mocnou rukou Boha, Pán ich povýši. Urobí z nich mužov rozlišovania — mužov bohatých v milosti jeho Ducha. Ich silné, sebecké povahové črty, ich tvrdohlavosť, budú videné vo svetle žiariacom od Svetla sveta. „Prídem k tebe rýchlo a pohnem tvoj svietnik z jeho miesta, ak nebudeš činiť pokánie.“ Ak budete hľadať Pána celým svojím srdcom, dá sa vám nájsť.“ Review and Herald, 23. decembra 1890.

Starší z ôsmej kapitoly Ezechiela prijali v roku 1919 evanjelium pokoja a bezpečia, a keď prišiel 11. september 2001, ovocie tejto stupňujúcej sa vzbury sa prejavilo v ich neschopnosti rozpoznať príchod neskorého dažďa. V dejinách, ktoré sa začali v čase konca v roku 1989, Boh do posledného písmena zopakoval milleritské hnutie. Miller bol symbolom Eliáša a Eliáš prísne povedal Achabovi, že nebude dažďa, iba na Eliášovo slovo.

V ďalšom článku budeme pokračovať v našom uvažovaní o tretej generácii adventizmu.

„Trieda tých, ktorí nepocitujú zármutoč nad vlastným duchovným úpadkom ani nežialia nad hriechmi iných, zostane bez Božej pečate. Pán poveruje svojich poslov, mužov so zabíjacími zbraňami v rukách: ‚Chodte za ním mestom a zabíjajte; nech vaše oko nešetří ani sa neľutuje: úplne pobite starých i mladých, panny i malé deti, aj ženy; ale nepribližujte sa k nijakému mužovi, na ktorom je znamenie; a začnite pri Mojej svätyni. Potom začali pri starcoch, ktorí boli pred domom.‘“

„Tu vidíme, že cirkev — Pánova svätyňa — pocítila úder Božieho hnevu ako prvá. Starci, tí, ktorým Boh udelil veľké svetlo a ktorí stáli ako strážcovia duchovných záujmov ľudu, zradili svoju zverenú dôveru. Zaujali stanovisko, že nemusíme očakávať zázraky a zjavné prejavy Božej moci ako v niekdajších dňoch. Časy sa zmenili. Tieto slová upevňujú ich neveru a hovoria: Pán neurobí dobro ani neurobí zlo. Je príliš milosrdný na to, aby navštívil svoj ľud súdom. Takto je ‚Pokoj a bezpečnosť‘ volaním mužov, ktorí už nikdy viac nepozdvihnú svoj hlas ako trúbu, aby ukázali Božiemu ľudu ich prestúpenia a domu Jakobovmu ich hriechy. Títo nemajú psi, ktorí nechceli štekať, sú práve tí, na ktorých dolieha spravodlivá pomsta urazeného Boha. Muži, panny i malé deti hynú všetci spolu.“

„Ohavnosti, nad ktorými verní vzdychali a nariekali, boli všetkým, čo mohli postrehnúť obmedzené oči smrteľníkov; avšak zďaleka najhoršie hriechy, tie, ktoré vyvolávali žiarlivosť čistého a svätého Boha, zostávali neodhalené. Veľký Skúmateľ srdca pozná každý hriech spáchaný v skrytosti páchatelmi neprávosti. Títo ľudia sa vo svojich klamstvách začínajú cítiť bezpečne a pre Jeho zhovievavosť hovoria, že Hospodin nevidí, a potom konajú, akoby zem opustil. On však odhalí ich pokrytectvo a pred očami iných zjaví tie hriechy, ktoré sa tak starostlivo usilovali ukryť.“

„Žiadna nadradenosť v postavení, dôstojnosti ani svetskej múdrosti, nijaké postavenie v posvätnom úrade neuchráni ľudí pred obetovaním zásad, keď sú ponechaní svojim vlastným zvodným srdciam. Tí, ktorí boli pokladaní za hodných a spravodlivých, sa ukazujú byť vodcami odpadlíc a príkladmi ľahostajnosti i zneužívania Božích milostí. Ich bezbožné

počínanie už viac nebude trpieť a vo svojom hneve s nimi naloží bez milosti.“

„Pán len nerád odníma svoju prítomnosť tým, ktorí boli požehnaní veľkým svetlom a ktorí pri službe iným zakúsili moc slova. Kedysi boli Jeho vernými služobníkmi, poctenými Jeho prítomnosťou a vedením; no odvrátili sa od Neho a zvedli iných do bludu, a preto upadli pod Božiu nepriazeň.“ Testimonies, zväzok 5, 211, 212.